

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg (Austria) w dniu 23 sierpnia 2020 r. – Airhelp Limited / Austrian Airlines AG

(Sprawa C-451/20)

(2020/C 433/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Airhelp Limited

Strona pozwana: Austrian Airlines AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że rozporządzenie to należy stosować również do objętego jedną rezerwacją połączenia lotniczego składającego się z dwóch lotów, w przypadku którego oba loty miały być obsługiwane przez jednego (tego samego) przewoźnika wspólnotowego, jeżeli zarówno miejsce odlotu pierwszego lotu, jak również miejsce przylotu drugiego lotu są położone w kraju trzecim, a jedynie miejsce przylotu pierwszego lotu i miejsce odlotu drugiego lotu jest położone na terytorium państwa członkowskiego?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2) Czy art. 5 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że pasażerowi przysługuje prawo do odszkodowania na podstawie art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia również wówczas, gdy w ramach zaoferowanej mu zmiany planu podróży miał wprawdzie planowo dotrzeć do miejsca docelowego nie później niż dwie godziny po planowym czasie przylotu odwołanego lotu, lecz w rzeczywistości nie dotarł do niego w tym czasie?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd Łukowit (Bułgaria) w dniu 23 września 2020 r. – postępowanie karne przeciwko AZ

(Sprawa C-454/20)

(2020/C 433/32)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rajonen syd Łukowit

Oskarżony w postępowaniu głównym

AZ

Pytania prejudycjalne

1) Czy zasada ustawowej określoności przestępstwa i kary dopuszcza krajowe uregulowanie, które za jeden i ten sam czyn – prowadzenie pojazdu silnikowego, który nie jest zarejestrowany we właściwym trybie – przewiduje równocześnie odpowiedzialność administracyjną i karną, bez wskazania kryteriów umożliwiających obiektywne stopniowanie społecznej szkodliwości?

- 2) Na wypadek gdyby Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej udzielił odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, jakie są uprawnienia sądu krajowego w celu zapewnienia skutecznego stosowania zasad prawa Unii Europejskiej?
- 3) Czy procesowa możliwość uniewinnienia przez sąd danej osoby od zarzutu popełnienia przestępstwa poprzez nałożenie na tę osobę kary administracyjnej stanowi wystarczającą gwarancję przeciwko arbitralnemu stosowaniu prawa?
- 4) Czy kara pozbawienia wolności do jednego roku jest proporcjonalna w rozumieniu art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w wypadku przestępstwa popełnionego poprzez prowadzenie pojazdu silnikowego, który nie jest zarejestrowany we właściwym trybie?

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 lipca 2020 r. w sprawie T-576/18, Crédit agricole SA. / EBC wniesione w dniu 21 września 2020 r. przez Crédit agricole SA

(Sprawa C-456/20 P)

(2020/C 433/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Crédit agricole SA (przedstawiciele: A. Champsaur, A. Delors, adwokaci)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie pkt. 2 sentencji wyroku wydanego przez Sąd w dniu 8 lipca 2020 r. w sprawie T-576/18, Crédit Agricole SA / EBC oddalającego w pozostałym zakresie żądania wnoszącego odwołanie dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji EBC z dnia 16 lipca 2018 r. (ECB/SSM/2018-FRCAG-75);
- Uwzględnienie wszystkich żądań przedstawionych przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu w pierwszej instancji przed Sądem;
- Obciążenie EBC całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że:

- (1) Sąd dopuścił się błędu co do prawa w ramach stosowania przepisów art. 26 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, a także naruszył zasadę stosowania z mocą wsteczną łagodniejszej ustawy karnej, uznając, że wnoszący odwołanie dopuścił się naruszenia w odniesieniu do swoich publikacji informacyjnych w ramach trzeciego filaru i swojego oświadczenia COREP za drugi kwartał 2016 r.;
- (2) Sąd dopuścił się błędu co do prawa i naruszył obowiązek uzasadnienia poprzez zaniechanie rozpatrzenia zarzutu naruszenia, przez decyzję ECB/SSM/2018-FRCAG-75, zasady pewności prawa i naruszył zasadę pewności prawa przyjmując wystąpienie naruszenia art. 26 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013 i jednocześnie przyznając w sposób wyraźny brak jasności tego przepisu;
- (3) Sąd naruszył art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi, jak również obowiązek uzasadnienia, nie wykazując niedbałego zachowania po stronie wnoszącego odwołanie;